

بسمه تعالی

گزارش نشست پژوهشی با موضوع اخلاقی؛ تفاوت دعا و درخواست کردن از خدا

این نشست مورخ ۱۴۰۱ / ۱ / ۲۹ با حضور حجت الاسلام و المسلمین آقای باوی در سالن اجتماعات مدرسه علمیه فاطمیه ملائانی، برای طلاب و اساتید برگزار گردید.

در این نشست آقای باوی، پس از تعریف دعا و مسئله در ادبیات دینی به بیان تفاوت این دو با هم و علت عدم استجابت دعا پرداختند.

وی دعا را به معنی خواندن و مسئله را درخواست کردن دانسته، این دو را با هم متفاوت می‌داند و بیان داشتند که خداوند متعال در قرآن فرموده اند: «**ادعونی استجب لکم**» یعنی وعده استجابت دعا داده اند و هیچ وقت خلف وعده نمی‌کند لکن ما اگر می‌بینیم دعاهایمان مستجاب نمی‌شود به این خاطر است که از خداوند درخواست می‌کنیم و مثلاً می‌گوییم اشف مرضانا و فکر می‌کنیم که داریم دعا می‌کنیم در حالی این درخواست و مسئله است نه دعا. در واقع دعا اصل است و مسئله مقدمه ای برای دعا کردن است و حیف است در ماه رمضان انسان از این فرصتها خوب استفاده نکند.

لازم است برای دعا کردن خداوند را با اسامی خود صدا کنیم مثلاً بگوییم یا الله، یارحمان، الهی، ربی و... محل است کسی دعا کند و خداوند اجابت نکند. در واقع دعاهای همه مستجاب است اما لیک های خدا به ما متفاوت است. در قبال هر دعایی که می‌کنیم خداوند لیبیک می‌گوید و این لیبیکهای خداوند یعنی اقبال او به بندگانش هست و هر لیبیکی که می‌گوید، بنده به خداوند نزدیکتر می‌شود تا اینکه این نزدیک شدن ها به حدی می‌رسد که بنده در آغوش خدا قرار گرفته به آرامش و... برسد و مثال آن مانند بچه ای که از پدرش شکلات می‌خواهد و هر بار که پدرش را می‌خواند و شکلات را از او طلب می‌کند پدر به او جواب می‌دهد ولی به او می‌گوید بیا نزدیکتر تا اینکه بچه به قدری نزدیک پدر می‌شود که او را در آغوش می‌گیرد و بچه چه به شکلات برسد یا نرسد با در آغوش پدر قرار گرفتن احساس آرامش و غرور و... می‌کند. این دعا کردن های ما نیز ما را به خداوند نزدیکتر می‌کند و بالاترین دعا ها نماز خواندن ماست که در واقع نماز نجوا کردن با خداوند است «**المصلی یناجی ربه**» و مهم این است که به خدا التماس و خوب گدایی کنیم.